

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 22/20
Luxembourg, 3. marec 2020

Sodba v zadevi C-717/18
X (Evropski nalog za prijetje – Dvojna kaznivost)

Belgijska sodišča morajo pri presoji, ali je treba evropski nalog za prijetje zoper osebo, ki je bila v Španiji obsojena za kaznivo dejanje poveličevanja terorizma in poniževanja oseb, ki so žrtve terorizma, izvršiti, ne da bi preučila, ali je to kaznivo dejanje kaznivo tudi v Belgiji, upoštevati višino kazni, ki je predpisana v španskem zakonu, ki se uporablja za storjena dejanja

Veliki senat Sodišča je v sodbi X (Evropski nalog za prijetje – Dvojna kaznivost) (C-717/18), izdani 3. marca 2020, presodil, da člen 2(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje¹ (v nadaljevanju: Okvirni sklep) zahteva, da mora izvršitveni pravosodni organ pri preverjanju, ali se kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, v odreditveni državi članici sankcionira z najvišjo predpisano zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let, kot je opredeljeno v pravu odreditvene države članice, upoštevati zakonodajo navedene države članice v različici, ki se uporablja za dejanja, ki so bila podlaga za zadevo, v okviru katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, in ne v različici, ki je veljala ob izdaji tega naloga za prijetje. To preverjanje je potrebno, ker v skladu s to določbo izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih za nekatera kazniva dejanja, za katera je zagrožena najvišja zaporna kazen ali varnostni ukrep, vezan na odvzem prostosti, v višini najmanj treh let, ne more biti pogojena z ugotavljanjem dvojne kaznivosti storjenega dejanja, torej pogojena s tem, da so ta kazniva dejanja kazniva tudi po pravu izvršitvene države članice.

Audiencia Nacional (nacionalno kazensko in upravno sodišče, Španija) je leta 2017 osebo X med drugim obsodilo za dejanja, storjena leta 2012 in 2013, ki pomenijo kaznivo dejanje poveličevanja terorizma in poniževanja oseb, ki so žrtve terorizma, določeno v členu 578 **španskega kazenskega zakonika, kot je veljal v času teh dejanj**. Tako je tej osebi naložilo **najvišjo zaporno kazen dveh let, ki izhaja iz te različice** španske kazenske določbe. Vendar je bila ta določba leta 2015 spremenjena in odtlej določa zaporno kazen največ treh let.

Ker je oseba X iz Španije odšla v Belgijo, je Audiencia Nacional (nacionalno kazensko in upravno sodišče) leta 2018 **zoper to osebo izdalo evropski nalog za prijetje za kaznivo dejanje „terorizma“, ki je navedeno na seznamu kaznivih dejanj, za katera je opuščeno ugotavljanje dvojne kaznivosti storjenega dejanja. Hof van beroep te Gent** (pritožbeno sodišče v Gentu, Belgija), pri katerem je bila vložena pritožba v okviru postopka izvršitve tega naloga za prijetje, se je odločilo pri Sodišču vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe zaradi **dvomov**, ki jih ima glede tega, **katero različico člena 578 španskega kazenskega zakonika je treba upoštevati (različico, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, ali različico, ki je veljala ob izdaji evropskega naloga za prijetje), da bi preverilo, ali je pogoj v zvezi s pragom najvišje predpisane zaporne kazni najmanj treh let v obravnavanem primeru izpolnjen.**

Sodišče je najprej poudarilo, da v besedilu člena 2(2) Okvirnega sklepa ni pojasnjeno, katero različico zakonodaje odreditvene države članice je treba upoštevati, če se je ta zakonodaja med storitvijo zadevnih dejanj in izdajo oziroma izvršitvijo evropskega naloga za prijetje spremenila.

¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

Natančneje, iz uporabe sedanjika v povednem naklonu v navedeni določbi ni mogoče sklepati, da je različica, ki jo je treba upoštevati, tista, ki je veljala ob izdaji tega evropskega naloga za prijetje.

Dalje, glede okvira, v katerega je umeščena ta določba, Sodišče poudarja, da ta člen 2(1) Okvirnega sklepa med drugim določa, da se lahko evropski nalog za prijetje izda za obsodbe v višini najmanj štirih mesecev. Ta minimum štirih mesecev pa se lahko nanaša le na kazen, ki je bila v tej odločbi konkretno izrečena v skladu z zakonodajo odreditvene države članice, ki se uporablja za dejanja, zaradi katerih je bila izdana ta odločba, in ne na kazen, ki bi lahko bila izrečena v skladu z zakonodajo te države članice, ki je veljala ob izdaji tega naloga. Enako mora veljati glede izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 2(2) Okvirnega sklepa. Razlaga, v skladu s katero bi moral izvršitveni pravosodni organ upoštevati zakonodajo odreditvene države članice, ki je veljala na drug datum, glede na to, ali preverja, ali se evropski nalog za prijetje lahko izda v skladu s členom 2(1) tega okvirnega sklepa ali pa je treba ta nalog za prijetje na podlagi člena 2(2) navedenega okvirnega sklepa izvršiti brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja, bi namreč ogrozila skladno uporabo teh dveh določb.

Poleg tega je razlaga, v skladu s katero je različica zakonodaje odreditvene države članice, ki jo je treba upoštevati, tista, ki se uporablja za zadevna dejanja, podprta s členom 8 Okvirnega sklepa. V skladu s to določbo med drugim evropski nalog za prijetje vsebuje podatke o odmerjeni kazni ali predpisanih možnih kaznih, ki jih za to kaznivo dejanje določa zakonodaja odreditvene države članice, pri čemer morajo biti taki podatki podani v skladu z obrazcem iz Priloge k navedenemu okvirnemu sklepu. Iz tega obrazca je razvidno, da se ti podatki nanašajo na „izrečeno“ kazen, tako da je ta kazen tista, ki jo je – odvisno od primera – mogoče izreči ali je bila konkretno izrečena v obsodilni odločbi, in je torej tista, ki izhaja iz različice zakonodaje odreditvene države članice, ki se uporablja za zadevna dejanja.

Sodišče je tudi poudarilo, da ta razlaga člena 2(2) Okvirnega sklepa potrjena s ciljem tega okvirnega sklepa, ki je, da se z uvedbo novega, poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene kršitve kazenskega prava, olajša in pospeši pravosodno sodelovanje. Zato mora izvršitveni pravosodni organ imeti možnost, da se opre na podatke o predpisani kazni iz samega evropskega naloga za prijetje. Če bi se od tega organa zahtevalo, da preveri, ali se zakonodaja odreditvene države članice, ki se uporabi za zadevna dejanja, po storitvi teh dejanj ni spremenila, bi bilo to glede na težave, ki bi jih ta organ lahko imel pri opredelitvi različnih morebiti upoštevnih različic te zakonodaje, na eni strani v nasprotju s ciljem Okvirnega sklepa, na drugi strani pa v nasprotju z načelom pravne varnosti.

Nazadnje, **Sodišče je poudarilo, da to, da zadevno kaznivo dejanje ne more biti razlog za predajo brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja na podlagi člena 2(2) Okvirnega sklepa, še ne pomeni, da je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti. Izvršitveni pravosodni organ mora namreč merilo dvojne kaznivosti storjenega dejanja iz člena 2(4) Okvirnega sklepa preučiti glede na to kaznivo dejanje.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.